

## HBD-432 Ce dulce e iubirea (I)

Emil Onofrei

1. Ce dulce e iu-bi-rea Când îți um-ple i - ni-ma. Te în-va-ță s-as-culți de Dum-ne - zeu. Iu -

5 Ref  
bi-rea-i măr-gă-ri - tar, Se gă - seș-te-a-tât de rar, E de - pli-nă nu-mai în I-sus, me - reu. Te

10  
du-ce în cer cre - din-ța, Prin ea ai bi-ru-in-ța Și prin ea tră - iești. Prin cre - din-ță-L poți pri - vi Pe

16  
I - sus când va ve-ni și însla-va cerească Poți să-L în-so-țești. Pe I - sus când va ve-ni poți să-L în-so-țești.

1. Ce dulce e iubirea

Când îți umple inima.

Te învață să ascuți de Dumnezeu.

Iubirea-i mărgăritar,

Se găsește-atât de rar,

E deplină numai în Isus, mereu.

R: Te duce în cer credința,

Prin ea ai biruința

Și prin ea trăiești.

Prin credință-L poți privi

Pe Isus când va veni

și în slava cerească

Poți să-L însoțești.

Pe Isus când va veni

poți să-L însoțești.

2. Ce scumpă e nădejdea

Când îți umple inima,

Ea îți dă aripi să zbori către Cristos!

Doar prin ea te curățești,

Haina ta ți-o primenești

Și te vei urca în slavă glorios.

## HBD-432 Dulce e iubirea sfântă (II)

21 1. Dul-ce e iu-bi-rea sfân - tă Și Cu-vân-tul e sub - lim Via-ța tot me-reu ne-n - cân - tă,

27 Refren  
când cu Dom-nul bi-ru - im. Pot să se sfărâ-me mun - ții în a-dân-cul mă-ri - lor

33  
De ni-mi-ca nu ne te - mem cu al nos-tru Sal-va - tor. cu al nos-tru Sal-va - tor.

1. Dulce e iubirea sfântă  
Și cuvântul e sublim  
Viața tot mereu ne-ncântă  
Când cu Domnul biruim.

2. De-i credința temelie  
Ca o stâncă de granit  
Pacea-i nobila solie  
Pentru cel neprihănit.

R2: /: Pot să se sfărâme munții  
Marea-n clocot să tot stea  
De nimica nu ne temem  
Căci spre ceruri vom zbura. :/

R1. /: Pot să se sfărâme munții  
În adâncul mărilor  
De nimica nu ne temem  
Cu al nostru Salvator. :/

3. Haidem să cântăm cu toții  
Despre-a noastre biruinți  
Pân' nu vine clipa morții  
Și cuptoarele fierbinți.